

UITSPRAAK 15 - 039

van het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden
inzake het beroep van
[naam], appellant
tegen
de Examencommissie Master Rechtsgeleerdheid, verweerder

1. Ontstaan en loop van het geding

Met de op 25 maart 2015 ingekomen brief van 24 maart 2015 tekent appellant beroep aan tegen het besluit van verweerder van 12 februari 2015, waarin het verzoek om het met voldoende resultaat behaalde tentamen van de onderwijseenheid Internationaal commercieel contracteren (hierna: ICC) te mogen herkansen, is afgewezen.

Door appellant wordt - kort weergegeven –aangevoerd dat hij toen hij tentamen deed concentratieproblemen ondervond door hoofdpijn ten gevolge van een voorhoofdsholteontsteking. Hij heeft derhalve vragen onvolledig, dan wel gebrekkig beantwoord. Volgens de surveillant moest hij het tentamen toch inleveren; het niet-inleveren van het tentamen was niet mogelijk. Appellant heeft een ‘6’ behaald voor de onderwijseenheid. Naar de mening van appellant is in het bestreden besluit onvoldoende onderbouwd dat de aangevoerde persoonlijke omstandigheden onvoldoende zwaarwegend zijn voor een herkansing. Appellant heeft door zijn medische klachten niet dezelfde kans gehad als medestudenten, en verweerder heeft hiermee onvoldoende rekening gehouden. Appellant had zich goed voorbereid op het tentamen, hij had zelfs door opdrachten ‘0,7’ bonuspunt. Twee andere onderwijseenheden heeft hij inmiddels met een ‘8’ afgesloten. Gewoonlijk wordt er voor ICC hoog gecijferd. Hij voelt zich dubbel benadeeld. Appellant is overtuigd van het causaal verband en meent stellig hoger te scoren nu hij genezen is. Onlangs is hij afgewezen voor een stage bij een groot advocatenkantoor omdat er een ‘6’ op zijn cijferlijst staat. Hij zou ook graag een tweede master in het buitenland volgen. Omdat deze duur zijn zou hij graag met zijn cijferlijst in aanmerking komen voor een beurs. Hiermee heeft verweerder onvoldoende rekening gehouden.

**Uitspraak
15-039**

Blad 2/4

Op 10 april 2015 heeft een schikkingsgesprek plaatsgevonden. Dit heeft echter niet tot een schikking geleid.

Bij brief van 14 april 2015 is een verweerschrift ingediend. Daarin is aangegeven dat tentamens die met goed gevolg zijn afgelegd en hun geldigheid hebben behouden niet opnieuw kunnen worden afgelegd. Verweerder wijst daarbij op artikel 4.10.1.1 van de Regels en Richtlijnen Tentamens en Examens FdR (hierna: R&R). Appellant heeft naar hij stelt ten gevolge van concentratieproblemen een '6' behaald. Verweerder kan de concentratieproblemen, dan wel de oorzaak hiervan niet verifiëren. Slechts zelden wordt een verzoek om een met goed gevolg afgelegd tentamen te mogen herkansen gehonoreerd. Appellant had zich kunnen terugtrekken, of kunnen besluiten geen antwoorden op te schrijven of in te leveren. Hij had dan het hertentamen kunnen maken.

Het beroep is behandeld op 6 mei 2015 tijdens een openbare zitting van een kamer uit het College. Appellant is in persoon ter zitting verschenen. Namens verweerder is [naam], verschenen.

2. De overwegingen ten aanzien van de ontvankelijkheid

Met de op 25 maart 2015 door het College ontvangen brief van 24 maart 2015 heeft appellant tijdig beroep ingesteld tegen het besluit van 12 februari 2015. Het beroepschrift voldoet ook overigens aan de daaraan ingevolge de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) en de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) gestelde eisen, zodat het administratief beroep ontvankelijk is.

3. Relevante regelgeving

In de R&R is het volgende vermeld:

4.10.1 Opnieuw afleggen van tentamens

4.10.1.1 Tentamens die met goed gevolg zijn afgelegd en die hun geldigheid hebben behouden mogen niet opnieuw afgelegd worden.

Hiervan kan bij hoge uitzondering worden afgeweken door de examencommissie op verzoek van een student op grond van zwaarwegende belangen voor die student. In geval van afwijking komt in alle gevallen het later behaalde cijfer in plaats van het eerder behaalde; in geval van een cijfer onvoldoende is er geen recht op een individuele herkansing conform art. 4.8.

4.10.1.2 Wanneer in strijd met lid 1 is gehandeld, beschouwt de examencommissie de tweede uitslag als niet bestaand.

Uitspraak

15-039

Blad 3/4

4. De overwegingen ten aanzien van het geschil

Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de WHW te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.

Ter zitting geeft appellant aan dat hij voor de masteropleiding hogere cijfers wil behalen dan voor zijn bacheloropleiding. Bij solliciteren voor stageplekken werd hem zijn cijferlijst tegengeworpen, zodat hij nu betere resultaten wil behalen. Op deze wijze kan hij betere kansen op de arbeidsmarkt creëren. Tijdens het gesprek om te zien of een schikking mogelijk was kon verweerder geen zwaarwegend belang noemen waarom hem geen herkansing werd toegestaan. Appellant meent derhalve dat de ruimte in de regeling onduidelijk is. Hij wil heel graag een tweede kans, omdat hij door ziekte een mindere prestatie heeft geleverd.

Verweerder geeft aan dat men over de regel dat voldoende niet mogen worden herkanst van mening kan verschillen. Ook heeft iedere student impliciet of expliciet belang bij een hoger cijfer. Maar het beleid van de examencommissie is dat de ruimte die de regeling biedt slechts bij hoge uitzondering wordt gebruikt. Er moet echt sprake zijn van een belang dat niet algemeen geldt.

Het College overweegt dat verweerder ter zitting heeft uitgelegd dat het beleid erop is gericht om slechts in uitzonderlijke omstandigheden een herkansing van een voldoende toe te staan. Dit is in lijn met de uitdrukkelijke wens van zowel het faculteitsbestuur als het College van Bestuur. Het belang van appellant verschilt niet van andere studenten die zich in een vergelijkbare positie bevinden. Verweerder heeft door het verzoek af te wijzen dan ook conform zijn beleid gehandeld. Bijzondere omstandigheden heeft appellant niet gesteld.

Het College ziet dan ook geen aanleiding voor het oordeel dat verweerder heeft gehandeld in strijd met het recht. Nu ook overigens niet is gebleken van andere feiten of omstandigheden die tot een andersluidend oordeel zouden moeten leiden, dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

Uitspraak

15-039

Blad 4/4

5. De beslissing

Het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden,

gezien artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek,

verklaart het beroep **ONGEGROND**.

Aldus vastgesteld door een kamer uit het College van beroep voor de examens, bestaande uit mr. O. van Loon (voorzitter), prof.dr. E. Noordijk, dr. J.J.G.B. de Frankrijker, dr. H.W. Sneller en H.J.J. Bisscheroux MSc (leden), in tegenwoordigheid van de secretaris van het College, mr. A. van Ingen Scholten.

mr. O. van Loon,
voorzitter

mr. A. van Ingen Scholten,
secretaris

Voor eensluidend afschrift,

Verzonden op: